

PARROQUIA DE SANT VICENÇ DE SARRIÀ SUPLEMENT DE FULL DOMINICAL

Any 30, núm. 12, Quart Diumenge de Quaresma, 22 de març de 2009

DIMECRES, 25 DE MARÇ, SOLEMNITAT DE L'ANUNCIACIÓ

L'Anunciació a Maria, la "plena de gràcia", ens recorda que la concepció de Jesús és fruit de l'Esperit Sant. El do del Redemptor exigeix una acollida plena com la de Maria, model de fe per a tot creient.

L'Església celebra aquesta festa nou mesos abans del Nadal de Jesús.

El 2009 és un "Any de pregària per la vida", el qual està emmarcat en el lema "Beneit sigui el fruit del teu ventre". Som convidats a elevar una súplica apassionada a Déu, Creador i amant de la vida.

Pregària per la vida

*Maria, Mare nostra, tu que vas rebre Jesucrist,
Llum i Vida per al món, orienta pel camí de la vida
a les mares que han concebut un fill;
ensenya'ns a estimar els ancians,
i a tenir cura amb amor dels malalts.
Mare de la Vida i del Bell Amor, prega per nosaltres.*

VIA CRUCIS: Avui, com cada diumenge de Quaresma, a les 18:30, a l'Església parroquial.

EXPOSICIÓ AL SANTÍSSIM: En acabar el Via Crucis: una estona de pregària silenciosa davant Crist Eucaristia, pregant per les vocacions. **ESCOLA DE PREGÀRIA:** Dimarts, 24 de març, de 10:30 a 11:00 h, a la Capella del Santíssim, dirigida per Mn. Manel.

TEXT DE LES DECLARACIONS DEL PAPA ALS PERIODISTES. La part "polèmica" d'aquestes declaracions la podeu llegir en les còpies que trobareu en les tauletes del temple. Quan es llegeixen, hom es pregunta el perquè de les reaccions airades del nostre món ric i autosatisfet. Una pregunta sorgeix ineuítament: ¿És la Sida l'enemic a abatere, o bé el Papa? Els fariseus i els mestres de la llei de torn, els mateixos que en l'evangeli malden per fer caure Jesús, continuen escandalitzant-se d'un posicionament que se sostreu a la seva dictadura del "políticament correcte".

**AVUI, COL·LECTA
EN FAVOR DEL SEMINARI DIOCESÀ
A L'OFERTORI DE CADA MISSA**

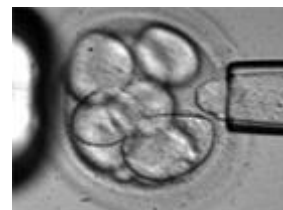
ACCIÓ CATÒLICA

Dimarts vinent, 24 de març,
reunió d'Acció Catòlica
a les 6 de la tarda, a la sala de la
planta baixa de la rectoria.

LA DEFENSA DE LA VIDA I LA DIGNITAT HUMANA

Demà dilluns, 23 de març, a les 20:00 h. al Centre Parroquial
(C/. Pare Miquel de Sarrià, n.8. Rere el Mercat)

QUARTA CONFERÈNCIA DE QUARESMA
"La fecundació in vitro i la curació amb cèl·lules mare"
per Mn. Xavier Sobrevia, metge i sacerdot

Missa: Feiners: 8:00, 10:00 i 20:15. **Dissabtes i Vigílies de festa:** 18:00 i 20:15. **Diumenges:** 8:30, 10:00, 11:30, 13:00 i 20:15. **Confessions:** dies feiners de 8:15 a 10:00 i de 19:45 a 20:00, i un quart d'hora abans de les Celebracions dominicals. **Despatx Parroquial:** dilluns, dimecres i divendres, de 17:30 a 20:00 (exceptuant festes i vigílies de festa). **Càritas Parroquial:** (entrant per c/ Arquitecte Mas, 3). Dimecres, de 9:00 a 12:00. Tel: 93 203 03 39. **Adreces:** Rectoria i Despatx parroquial – c/ Rector Volta, 5. 08034 – Barcelona. Tel: 93 203 09 07. Centre Parroquial – c/Pare Miquel de Sarrià, 8. Tel: 93 203 97 72. **Web:** www.parroquiasarria.net. **Mail:** santvicenc@parroquiasarria.net

QUIN ÉS L'ENEMIC A ABATRE, EL PAPA O LA SIDA?

Reaccions desmesurades i d'una incomprensible lleugeresa enfront de les afirmacions fetes pel Papa en un col·loqui amb els periodistes. Fins diaris que es tenen per seriosos a casa nostra n'han dedicat editorials. La imatge del Papa i de l'Església ha estat, una vegada més, distorsionada, manipulada. L'Església du a terme una gran missió educadora, i per això davant els problemes no s'accontenta en assenyalar les dreceres sinó un mètode que té necessitat de temps més llargs i d'opcions més serioses.

El dret ens imposa respectar l'altre. L'ètica ens imposa respectar l'altre i respectar-nos a nosaltres mateixos. Aquesta darrera afirmació no és fàcil que sigui compresa per als qui la seva única veritat és “jo sóc meu”, i si “sóc meu”, ¿per què no hauria de fer de mi mateix tot el que em doni la gana? L'aplicació d'aquests principis al camp de la sexualitat esdevé necessària a les envistes de les reaccions visceralment en contra d'un senzill i nítid comentari de Benet XVI sobre la cultura ideològica del preservatiu. El dret prohibeix tota forma, fins lleu, de violència sexual sobre l'altra: això sembla que tots ho entenem. L'ètica sexual, en canvi, és molt més exigent: pretén que l'individu controli els seus desitjos i pulsions no només quan són violentes, sinó cada volta que aquestes, encara que no siguin violentes, i fins quan són dutes a terme amb el consens del patner, poden esquarterar i fer perdre el seu sentit humà. No es pot, en efecte, abandonar-se tan lleugerament a l'acte sexual posant entre parèntesi la pròpia dignitat i la dignitat d'allò que s'està duent a terme: unint-se a l'altra, l'ésser humà transcendeix la seva animalitat d'individu dotat d'una pulsio sexual inserint en l'acte sexual la dimensió personalíssima i, en conseqüència, pròpiament humana del do que de si mateix es fa a l'altra en el precís instant en què hom rep d'ell la corresponent donació.

En aquesta perspectiva cal situar les afirmacions del Papa sobre el preservatiu que han aixecat tant aldarull mediàtic, les quals han posat espontàniament de manifest, en una conversa informal, allò que és una evidència per tothom: que el preservatiu per si sol no resol el problema de la SIDA. Les afirmacions del Papa que seguien a continuació, però, la majoria de mitjans de comunicació les han silenciades: precisament les que es referien a la humanització de la sexualitat i a la necessitat d'un redescobriment del seu intrínsec valor espiritual. L'ús del preservatiu, per bé que jurídicament lícit, és moralment problemàtic, perquè sostreu a la sexualitat humana, almenys en part, la plenitud del seu horitzó, en fragmentar-se la unitat profunda vers la qual apunta, i esquingar-se en una multiplicitat d'aspectes destinats a romandre separats i desconnectats entre si. Però en totes les seves funcions (sexuals, familiars, socials, estètiques, laborals, etc.) la persona ha de tenir-se sempre present a si mateixa en la unitat del seu ésser: és a aquest objectiu envers on la moral natural apunta i envers on apel·la la consciència.

L'objecció més cridanera ha estat que l'ús del preservatiu té una funció profilàctica, sobretot a l'Àfrica, on la SIDA és endèmic i on tot acte sexual no protegit és d'alt risc. Els preservatius, s'ha dit, salven la vida. Ningú no ho posa en dubte, ni el Papa. És veritat, com també és veritat afirmar que tots els actes sexuals realitzats per persones contagiades pel virus són potencialment portadors de mort. Les objeccions posen de manifest una situació desesperada i paradoxal, aquella en la qual el compromís per la vida, és a dir, el compromís pel màxim bé imaginable, es pretén que sigui confiat, abans que a la responsabilitat de les persones, adequadament formades i informades sobre la seva malaltia, a instruments tècnics tan elementals i fal·libles com els profilàctics. La lluita per la vida mereix ser presa més seriosament, que és el que ha volgut dir el Papa. Tanmateix, fins avui no sabem de cap campanya per a la difusió dels preservatius en funció anti-Sida que hagi enregistrat un èxit rotund en la contenció de l'epidèmia, ni a l'Àfrica ni enlloc. És per això que el cor de la qüestió no és prioritàriament sanitari sinó més profund, antropològic i ètic. Les paraules del Papa cal entendre-les en aquest context i copsar-ne el seu profund missatge.

Les reaccions suscitées, visceralment unes, i d'altres fredament calculades, programades, indueixen a pensar que l'enemic a abatre sigui el Papa i l'Església catòlica, tan compromesa amb els més pobres de l'Àfrica, i no precisament la SIDA, quan des d'un punt de vista secular, no religiós, el que diu l'Església no és massa diferent del que afirma la OMS, o del que estableix la posició de consens de *The Lancet*, la famosa trilogia fonamentada en el retardament o abstinència de la relació sexual, la fidelitat i, - la diferència rau en aquest punt- el preservatiu. Amb els dos primers l'Església n'és una aliada, La missió del Papa i de l'Església consisteixen en proclamar que només la necessària força que neix de la persona que viu un procés de conversió i actua de manera coherent cercant en tot moment el significat i la unitat profunda de la sexualitat, constitueix una barrera infranquejable davant la SIDA. Òbviament això no és una recepta universal, no és una mesura de salut pública -no és aquest el nivell en el que se situa el Papa ni és la seva missió- però sí que representa un important suport de les polítiques públiques. Negar-se a acceptar tot això ens fa pensar en l'existència d'un intolerant sectarisme dogmàtic, contrari a una lluita eficaç contra la SIDA.